

РЕШЕНИЕ

№ 997

гр. София, 17.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 26.06.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **148** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, в връзка с чл.54, ал.6 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/ и Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството / обн., ДВ, бр. 4 от 13.01.2017 г., в сила от 13.01.2017 г./.

Образувано е по жалба на Столична община / чрез кмета на район „Нови Искър“/ срещу Заповед № 18 - 10652 / 27.12.2018 г. на Началника на Служба по геодезия, картография и кадастър – С., с която на основание чл.51, ал.1, т.2 и чл.54, ал.4 от ЗКИР се прави изменение в кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], ЕКАТТЕ 51250, одобрени със Заповед № РД-18-16 / 23.01.2012 г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, състоящо се нанасяне на поземлени имоти с идентификатори 51250.5712.968 и 51250.5712.968 / като в заповедта е допусната техническа грешка, като вторият имот трябва да е 51250.5712.969/, съставляващи УПИ V-239, УПИ XI-239, кв.23 по плана на [населено място], Стопански двор, по заявление вх. № 01-327466 от 24.08.2018 г. на К. Й. К. и И. М. М..

Жалбоподателят, чрез юрк. Г. и юрк. Д., излага становище за незаконосъобразност на заповедта. Счита, че с изменението неправомерно засяга имот – публична общинска

собственост с идентификатор 51250.5712.14, представляващ второстепенна улица. Твърди, че няма непълнота и грешка, а спор за собственост, като неправомерно се отнема части от имот публична общинска собственост, който представлява реализирана улица, осигуряваща достъпа до редица имоти, в това число до бившия стопански двор и манастира на селото. Сочи, също, че не е съобразено подаденото възражение по представения проект. Моли за отмяна на заповедта и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, Началникът на Служба по геодезия, картография и кадастър – С., с изпращащото преписката писмо излага становище за неоснователност на жалбата.

Заинтересована страна К. Й. К., редовно призован, се явява лично в заседание на 15.05.2019 г., заявява, че няма становище по жалбата, тъй като не е запознат, като предоставена му от съда възможност в следващо съдебно заседание не се явява и не излага становище по жалбата.

Заинтересована страна И. М. М., редовно призован, не се явява и не излага становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт, от заинтересовано лице и в 14-дневния срок по чл.149, ал.1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като прецени доказателствата по делото в тяхната съвкупност и взе предвид доводите на страните, както и въз основа на извършена на основание чл.168 от АПК проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания, предвидени в чл.146 от АПК, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА страна следното:

Съгласно приложимата разпоредба на чл. 51, ал.1 ЗКИР кадастралната карта и кадастралните регистри се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на: 1. изменения в данните за обектите на кадастъра, настъпили след влизането в сила на кадастралната карта и кадастралните регистри; 2. непълноти или грешки. Съгласно чл. 51, ал.2 от ЗКИР, измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри по ал. 1 се извършват от службата по геодезия, картография и кадастър по местонахождение на имота. В съответствие с разпоредбата на чл. 54, ал.4 ЗКИР, измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри на недвижимите имоти при отстраняване на непълнота или грешка се одобряват със заповед на началника на службата по геодезия, картография и кадастър по местонахождение на имота. Заповедта се придружава от скица-проект.

В съответствие с чл. 54, ал.4, вр. ал.2 от ЗКИР, компетентен орган по издаването на заповед за изменение на КР в хипотезата на чл. 51, ал.1, т.2 от ЗКИР е Началника на СГКК по местонахождението на имота. Предвид местонахождението на имота, местно компетентен в случая е Началника на СГКК-С., предвид което оспорваният в настоящото производство административен акт е издаден от компетентен орган, в рамките на предоставените му по закон правомощия.

Заповедта е издадена в предвидената от закона форма и съдържа изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК.

Предвид това, не са налице основания за отмяна / обявяване нищожност на заповедта на основание чл.146, т.1 и т.2 от АПК.

Съдът счита, че заповедта е издадена при съществено нарушение на процесуалните правила и в нарушение на материалния закон, поради което подлежи на отмяна на основание чл.146, т.3 и т.4 от АПК.

С процесната заповед, на основание чл.51, ал.1, т.2 и чл.54, ал.4 от ЗКИР, се прави изменение в кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], ЕКАТТЕ 51250, одобрени със Заповед № РД-18-16 / 23.01.2012 г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, състоящо се нанасяне на поземлени имоти с идентификатори 51250.5712.968 и 51250.5712.968 / като в заповедта е допусната техническа грешка, като вторият имот трябва да е 51250.5712.969/, съставляващи УПИ V-239, УПИ XI-239, кв.23 по плана на [населено място], Стопански двор, както и на имот с идентификатор 51250.5712.967, като се заличава имот с идентификатор 51250.5712.239.

Границите между 51250.5712.239 и на трите имота, които се нанасят на негово място 51250.5712.967, 51250.5712.968 и 51250.5712.969, не са идентични, е направена чупка, така, че 51250.5712.967 / без данни за собственост/ е съобразен с имот с идентификатор 51250.5712.14 по ККР, който е с начин на трайно ползване второстепенна улица и адрес [улица], [населено място], а тези на заинтересованите страни, по чието искане е направено изменението 51250.5712.968 и 51250.5712.969 навлизат в 51250.5712.14.

Действително, новата уредба в ЗКИР вече не предвижда задължително съставянето на акт за непълноти и грешки, както това се изискваше преди последното изменение на закона. Отпадането на това процесуално изискване, залегнало в специалния закон, обаче не означава изцяло отпадане на задълженията на административния орган да осигури участието на страните в производството.

Равенството, достъпността, публичността и прозрачността са основни принципи в административния процес, съответно закрепени в чл. 8 и чл. 12 от АПК. Тяжно проявление са процесуалните норми на чл. 26, чл. 34 и чл. 35 от АПК, които задължават административния орган да осигури участието на заинтересуваните страни в производството, да им даде възможност за представяне на обяснения, възражения и доказателства и да ги обсъди. Специалният Закон за кадастър и имотния регистър не съдържа уредба, която да дерогира общата на АПК по отношение на участието на страните в производството. Процесуалните норми, посочени по-горе, са гаранция за спазване на принципите на законност /чл. 4 АПК/ и истинност /чл. 7 АПК/. Като не е уведомил страна, чийто права са засегнати от административния акт /чл. 15 АПК/, ответникът е нарушил всяка от посочените норми.

Като основание за извършеното изменение на ККР, в оспорваната заповед е посочена разпоредбата на чл. 51, ал. 1, т. 2 от ЗКИР, а именно установяване на непълноти или грешки. Съгласно § 1, т.16 ДР (нова - ДВ, бр. 49 от 2014 г.) на ЗКИР "непълноти или грешки" са несъответствия в данните за недвижимите имоти в кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти спрямо действителното им състояние към момента на одобряване на кадастралната карта и кадастралните регистри.

Съгласно чл.54, ал.2 от ЗКИР „Когато непълнотата или грешката е свързана със спор за материално право, тя се отстранява след решаване на спора по съдебен ред. При необходимост съдът може да възложи на вещо лице, правоспособно по кадастър, изработване на комбинирана скица с координати на граничните точки. Влязлото в

сила съдебно решение, придружено от проект за изменение, изготвен от правоспособно лице по кадастър, е основание за изменение на кадастралната карта по реда на чл. 53а, т. 1.“

С исканото изменение се засяга имот с идентификатор 51250.5712.14, представляващ второстепенна улица, като се преместват границите на същия и се намалява площта от 1730 кв.м. на 1652 кв.м.

Действително, с писмо изх. № 24-23425 от 19.10.2018 г. е било изпратено уведомление на основание чл.26, ал.1 от АПК за предстоящото изменението Столична община, Район „Нови Искър“. В него е посочено, че в седемдневен срок от получаването му може да се запознае с проектите и в случай на несъгласие да представи документи, доказващи претенции на права. Същото е било, изпратено по пощата с обратна разписка и получено на 01.11.2018 г. Подадено е възражение, изпратено по пощата от 09.11.2018 г. с вх. № в АГКК 02-1774 / 14.11.2018 г., в която се възражава срещу предвижданото изменение, поради засягането на имот – публична общинска собственост – второстепенна улица, която е с асфалтово покритие и осигурява достъп до промишлената зона на с Н...

Вярно е, че подаденото възражение е постъпило след седемдневния срок, но същото е част от административната преписка, и то приобщено към нея близо месец пред издаване на процесната заповед, поради което административният орган е следвало да го обсъди в издадения административен акт.

Възражението изобщо не е било отразено и обсъдено при издаване на процесната заповед от 07.12.2018 г. и не са изложени никакви съображения на административния орган за това дали същото е основателно.

Следователно, в нарушение на разпоредбите на чл.35, чл.36 и чл.59, ал.1 и ал.2, т.4 от АПК, административният орган е постановил заповедта, без да събере и обсъди всички доказателства и без да мотивира акта с относимите към него фактически обстоятелства.

Ако беше обсъдено, то щеше да се установи наличието на спор за материално право, тъй като жалбоподателят заявява, че с нанасяните изменения се засягат и отнемат части от имоти – публична общинска собственост. Следва да се отбележи, че спор за материално право е налице не само при висящ съдебен процес по вещно дело, но и всеки път когато твърденията на страните относно определено субективно материално право са разнопосочни, както е в случая.

К. Й. К. по Договор за продажба на държавна земя по чл.27, ал.6 то ЗСПЗЗ с Областния управител на Област С. от 09.06.1998 г. придобива имот, частна държавна собственост, с площ от 1302 кв.м., ведно с прилежащите сгради и общи части от комуникационната система на стопански двор на заличеното ТКЗС, представляващ парцел V-239, кв.23 по регулационния план на [населено място], одобрен със Заповед № РД-16-303 / 15.07.1996 г. на Главния архитект на СО /неприложен/, при съседни изток - улица, запад - парцел VII-240 и парцел III-240, север - парцел IV-239 и юг - парцел VI-общински.

Така, както е описан придобития от К. К. имот, е видно, че същият граничи на изток с улица, която, според комбинираната скица, приложена на л. 77 по делото е именно [улица].

Впоследствие, със Заповед № РД-09-360 / 18.11.1998 г. на Главния архитект на СО е одобрено ИПРЗ /неприложен/, с което предишния V-239 е разделен на два парцела - V-239 и XI-239, като К. Й. К. продава на И. М. М. с Нотариален акт от 17.12.1998 г.,

вписан в Службата по вписвания с акт № 90 по дело № 20657 / 17.12.1998 г. идеални части от част от този имот, а именно 300/485 ид.ч. върху дворно място от 485 кв.м., представляващо парцел XI-239, кв. 23 по регулационния план на [населено място], като си разделят правото на ползване върху него.

Със Заповед № РД-09-50-933 / 10.03.2009 г. на Главния архитект на СО, който е и действащият регулационен план отново са обединени както парцели V-239, XI-239, така и този от север парцел IV-239 в общ парцел XIV-„за производствени и обслужващи дейности“. В този смисъл, некоректно е заключението на вещото лице П., че регулационните планове от 1996 г. и от 1998 г. са „актуални“, тъй като сам той си противоречи в заключението, като сочи за действащ, т.е. последен влязъл в сила регулационен план, който отменя предходните, плана от 2009 г.

Действително предходният регулационен план по Заповед № РД-09-360 / 18.11.1998 г. на Главния архитект на СО / според който се прави нанасянето на границите на имотите на заинтересованите страни/, както и действащият по Заповед № РД-09-50-933 / 10.03.2009 г. на Главния архитект на СО предвиждат изместване на реализираната [улица]на изток с навлизане в имот с идентификатор 51250.5712.238 за изправяне на перпендикуляра при кръстовището с [улица]. Това предвиждане обаче не е реализирано, съответно няма уреждани сметки по регулация, поради което не може да бъде нанасяно в кадастъра.

Със Заповед № РД-18-16 / 23.01.2012 г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър е одобрена кадастралната карта, която се изменя с процесната заповед. В нея предвидените по предходния регулационен план от 1998 г. бивши парцели V-239, XI-239, IV-239 са обединени в един имот с идентификатор 51250.5712.239, според действащия ПУП, одобрен със Заповед № РД-09-50-933 / 10.03.2009 г. на Главния архитект на СО /неприложен/, като границата е определена по реализираната на място улица, както налични по границата с улицата за този имот, съответно от другата страна на улицата за имот с идентификатор 51250.5712.238 място ограждения / каквато видно от отбелязването с чафки на кадастралната карта има - л.89 по делото/.

Общината е собственик на [улица], представляваща второстепенна улична мрежа, по силата на закона – чл. 2, ал. 1, т. 1, чл. 56, ал. 2 от Закона за общинската собственост, § 7, ал. 1, т. 4 от Закона за местното самоуправление и местната администрация.

Според удостоверение изх. № РНИ18-КД00-83 от 02.01.2019 г. от началник отдел „УТККС“, Район „Нови Искър“, имот с идентификатор 51250.5712.14, с начин на трайно ползване за второстепенна улица представлява реализирана на място улица с асфалтово покритие и осигурява достъп до промишлената зона на с Н..

Съдът не кредитира заключението на в.л. Д. П., в частта, в която сочи, че при оглед установил, че улицата е „частично асфалтирана“, доколкото при разпит в о.з. заявява, че е имал предвид, че „частично е останал тук-таме асфалт“. В същото време вещото лице сочи, че улицата съществува по регулационния план от 1996 г. и това е улицата, обслужвала стопанския двор и вероятно преди 30 г. е била асфалтирана, но сега е разбита.

Обстоятелството, че улицата е реализирана преди много време – преди 30 години и не е поддържана и ремонтирана, съответно е разбита, с останала тук-таме асфалтова настилка, не означава, че тя не съществува. Напротив, означава, че имотът улица, отразен с идентификатор 51250.5712.14, е завзет

още преди 1996 г., съответно мероприятияето [улица] г., съответно преди заявителите да са придобили собствеността върху имотите, за които се създават нови идентификатори 51250.5712.968 и 51250.5712.968.

Улицата на място е във вида, в който е отразена в действащата към момента кадастрална карта.

Става въпрос за реализирана улична инфраструктура, за имот, който се владее от СО, като съгласно чл.56, ал.2 от Закона за общинската собственост за „улиците, площадите, общинските пътища и други линейни обекти на техническата инфраструктура не се съставят актове за общинска собственост“.

Като правно основание за издаване на оспорваната заповед е посочена разпоредбата на чл.51, ал.1, т.2 от ЗКИР, съгласно която кадастралната карта и кадастралните регистри се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на непълноти или грешки. Легално определение на понятието "непълноти или грешки" е дадено в § 1, т. 16 от ДР на ЗКИР - "непълноти или грешки" са несъответствия в данните за недвижимите имоти в кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти спрямо действителното им състояние към момента на одобряване на кадастралната карта и кадастралните регистри, т. е. към 23.01.2012 г.

По делото, от една страна, се установи, че имот с идентификатор 51250.5712.239 не съответства на правата на собственост на заинтересованите страни, К. Й. К. и И. М. М., всеки от които притежава титул за собственост само върху реална част от имота. Нанасянето, обаче на негово място на три самостоятелни имота с отделни идентификатори 51250.5712.967, 51250.5712.968 и 51250.5712.969 не може да стане без съобразяване с правата на СО, във връзка със собствеността ѝ по отношение на реализирана на място улица, при положение, че действащият регулационен план, предвиждащ изместване на улицата на изток с навлизане в имот с идентификатор 51250.5712.238 не е реализирано, съответно няма уреждани сметки по регулация.

Този смисъл и източната граница на имота / имотите/, в която част е налице засягане на имот с идентификатор 51250.5712.14, следва да остане такава, каквато е към момента.

По отношение на нея се установи наличието на спор за собственост, който не може да се реши в хода на административното производство. Кадастрът е съвкупността от основни данни за местоположението, границите и размерите на недвижимите имоти на територията на Република България. Той няма конститутивно, а само констативно действие, поради което следва да отразява имотите, така като те съществуват на място.

При така извършената проверка на законосъобразността на акта по реда на чл. 168 АПК и по гореизложените съображения, съдът намира, че при издаване на процесната заповед са допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон, които обуславят отмяната на акта на основание чл.146, т.3 и т.4 от АПК.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответникът

следва да заплати на жалбоподателя сторените по делото разноски, в поискания и доказан размер. Съдът следва да присъди в полза на жалбоподателя разноски по представения списък за държавна такса в размер на 10 лв. и за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и ал.3, както и на основание чл. 143, ал. 1 АПК, Административен съд София – град, II а.о., 35 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Столична община / чрез кмета на район „Нови Искър“/ Заповед № 18 - 10652 / 27.12.2018 г. на Началника на Служба по геодезия, картография и кадастър – С..

ВРЪЩА преписката на Началника на Служба по геодезия, картография и кадастър – С. по заявление вх. № 01-327466 от 24.08.2018 г. на К. Й. К. и И. М. М. за ново произнасяне в предвидените в ЗКИР срокове, при съобразяване със задължителните указания, дадени в мотивите на решението.

ОСЪЖДА Службата по геодезия, картография и кадастър С. да заплати на Столична община / район „Изгрев“/ разноски, в общ размер на 110 / сто и десет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: